

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418201652
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8418201652.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanému : P. U., G.. XX.XX.XXXX, E. K. A. O. X/X, XXX XX Z. L., o zaplatenie 5.648,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 14,65 eur a o zaplatenie úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 17.8.2015 v časti prevyšujúcej sumu 404,53 eur z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.436,26 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.458,38 eur od 01.09.2015 do 28.10.2018, zo sumy 4.448,38 eur od 29.10.2018 do 3.12.2018 a zo sumy 4.436,26 eur od 4.12.2018 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.7.2018 sa pôvodný žalobca - Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO:31 340 890 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5.648,28 eur, úroky vo výške 429,88 eur, úroky vo výške 3.673,45 eur, úroky vo výške 19 % ročne zo sumy 5.648,28 eur od 1.5.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.648,28 eur od 1.5.2018 do zaplatenia, poplatky vo výške 14,65 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaný uzatvoril dňa 14.3.2014 s Poštovou bankou, a.s. zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver na základe ktorej táto banka poskytla žalovanému úver vo výške 6.000,-eur. V žalobe žalobca tvrdil, že žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach, pričom svoj záväzok splatil len čiastočne tak ako je to uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, preto veriteľ využil právo požadovať predčasné splatenie úveru, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stal predčasne splatným, no žalovaný ani po zaslanej výzve dlžnú pohľadávku nezaplatil. Žalobca uviedol, že pred zosplatením úveru aplikoval postup podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanému upozornenie pred zosplatením úveru. Poukazujúc na Obchodné podmienky žalobca v žalobe tvrdil, že aj po predčasnej

splatnosti úveru bol veriteľ ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, pričom uplatňuje si aj zákonné úroky z omeškania a poplatky v zmysle Obchodných podmienok a Sadzobníka vynaložené na účely predchádzania súdnemu sporu. V žalobe uviedol, že žalovaný svoj dlh nevyrovnal, preto žiada, aby ho k úhrade dlhu zaviazal súd.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, Obchodné podmienky pre úver a Všeobecné obchodné podmienky, Predpis splátok k zmluve o úvere, listinu „Aktuálny stav úveru“, výpis z úverového účtu, Upozornenie s podacím hárkom, Výzvu na úhradu dlžnej sumy s doručenkou, Špecifikáciu úrokov a Sadzobník poplatkov.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. Uznesením zo dňa 13.2.2019 č.k.XXCsp/XXX/XXXX-XXX súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO:47 967 692 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.2.2019 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. (ďalej len „žalobca“).

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 29.5.2019 na ktoré sa právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 6.5.2019, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Pred pojednávaním žalobca písomným podaním zo dňa 5.12.2018 prostredníctvom svojho právneho zástupcu súdu oznámil, že po podaní žaloby žalovaný uhradil mu sumu 20,-eur, z ktorej časť vo výške 5,35 eur bola započítaná na vyčíslené úroky a úroky z omeškania ku dňu 17.8.2015 a časť vo výške 14,65 eur na poplatky. Preto v časti poplatkov vo výške 14,65 eur a v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 17.8.2015 v časti prevyšujúcej sumu 424,53 eur berie žalobu späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť. Podaním zo dňa 5.12.2018 žalobca zároveň doplnil rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k uplatneným nárokom a predložil spôsob výpočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a tiež kalkulačku pre výpočet RPMN.

8. Podaním zo dňa 6.5.2019 žalobca oznámil, že žalovaný uhradil mu ďalšiu splátku vo výške 20,-eur započítanú na úhradu úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 17.8.2015, preto v časti poplatkov vo výške 14,65 eur a v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 17.8.2015 v časti prevyšujúcej sumu 404,53 eur berie žalobu späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť s tým, že voči žalovanému sa naďalej domáha zaplatenia sumy 5.648,28 eur, úrokov vo výške 404,53 eur, úrokov vo výške 3.673,45 eur, úrokov zo sumy 5.648,28 eur vo výške 19 % ročne od 1.5.2018 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.648,28 eur od 1.5.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

9. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

10. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods.2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

13. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplataenie sumy 5.648,28 eur, úrokov vo výške 404,53 eur, úrokov vo výške 3.673,45 eur, úrokov zo sumy 5.648,28 eur vo výške 19 % ročne od 1.5.2018 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.648,28 eur od 1.5.2018 do zaplataenia a na náhradu trov konania.

14. K samotnej žalobe žalovaný na pojednávaní vyjadril sa tak, že nie je schopný splácať žalobcovi momentálne viac ako 20-30 eur mesačne, nakoľko prišiel o prácu, čo bol aj dôvod prečo prestal splácať úver a jeho súčasný príjem je veľmi nízky.

15. Pri svojom výsluchu žalovaný uviedol, že v čase keď uzatváral zmluvu mal prácu, dobre vtedy zarábala, preto prvé splátky riadne splácala, ale potom sa firma v ktorej pracoval rozpadla, ostal bez príjmu a nemal peniaze na splácanie. Momentálne je na polovičnom úväzku kde zarába len 98-110,-eur mesačne. Žalovaný potvrdil, že uzavrel s Poštovou bankou, a.s. predmetnú úverovú zmluvu, ktorú mu vydali aj s obchodným podmienkami, aj že boli mu vyplatené peniaze, potvrdil aj to, že doposiaľ zaplatil len 1.541,62 eur pred podaním žaloby a 2x20 eur po podaní žaloby. K svojim pomerom uviedol, že je ženatý, s manželkou majú 4 maloleté deti, manželka tiež pracuje len na polovičný úväzok a tak celá domácnosť majú mesačne spolu s prídavkami na deti príjem len 290,-eur. Uviedol, že sú voči nemu vedené dve exekúcie, býva s rodinou pri rodičoch, nemajú žiaden majetok väčšej hodnoty.

16. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, keďže ho považoval za nevyhnutný pre rozhodnutie tohto spotrebiteľského sporu (§ 295 CSP), oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

17. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o úvere predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o úvere konsolidácia“. V ňom sú v článku 1. ako zmluvné strany označení Poštová banka a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO:31 340 890 a ako dlžník je tam označený žalovaný. Pod týmto označením zmluvných strán je článok 2. zmluvy označený ako žiadosť o poskytnutie úveru kde je uvedené, že maximálna požadovaná výška úveru je 6.000,-eur, z toho na splatenie úveru je sa žiada 1.960,67 eur a na nový objem úveru 4.000,-eur, ako doba splácania úveru je tam uvedená doba 6 rokov. Ďalej nasleduje článok 3 zmluvy označený ako „Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia“ a v ňom je uvedené, že výška úveru je 6.000,-eur, úroková sadzba je 19 % ročne, dátum prvej splátky je 25.4.2014, dátum každej ďalšej platby je k 25.dňu v mesiaci, výška mesačnej splátky je 142,-eur, počet mesačných splátok úveru je 72. Ako dátum konečnej splatnosti úveru je tam uvedený dátum 25.3.2020. Ďalej je tam uvedené, že RPMN je 20,74 %, priemerná hodnota RPMN na trhu je 18,87 % a celková výška nákladov je 4.113,28 eur s tým, že podľa ďalej nasledujúceho textu „celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom“. Pri mieste určenom na podpis zmluvy sú uvedené podpisy s dodatkom, že banka aj žalovaný zmluvu podpísali v Poprade dňa 14.3.2014.

18. Žalobca predložil aj Obchodné podmienky pre úver - dobrá pôžička a tiež Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov platný od 1.2.2014.

19. Z listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.4.2018“ predloženej žalobcom súd zistil, že žalovaný dňa 14.3.2014 vyčerpala sumu 1.960,67 eur a tiež sumu 4.039,33 eur, spolu teda sumu 6.000,-eur. Ďalej sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovaným ako aj spôsob ich započítania z ktorých vyplýva, že žalovaný uhradil odo dňa 25.4.2014 do poslednej úhrady dňa 1.5.2015 v splátkach rôznej výšky sumu spolu 1.541,62 eur z čoho na úhradu istiny úveru bola započítaná suma 351,72 eur, zvyšok bol započítaný na úhradu úrokov a poplatkov. Konkrétne podľa špecifikácie žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 5.12.2018 (čl. 53 spisu) na úhradu poplatkov započítaná bola suma 45,-eur a na zmluvné úroky a úroky z omeškania suma 1.144,90 eur. Listom označeným ako „Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 31.7.2015 pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. žalovaného upozornil na omeškane v splácaní a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a listom- Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.8.2015 mu oznámil, že úverová pohľadávka sa ku dňu 17.8.2015 stala predčasne splatnou, pričom ho súčasne vyzval na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 6.092,81 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Obidve písomnosti boli vychádzajúce z predložených poštových dokladov žalovanému doručované na adresu A. O. X/X, Z. L., upozornenie vrátilo sa ako

nedoručené z dôvodu, že adresát na uvedenej adrese je neznámy, výzva na úhradu dlžnej sumy vrátila sa ako nevyzdvihnutá žalovaným v odbernej lehote.

20. Žalobou uplatnený nárok žalobca v žalobe právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru. Keďže pôvodný veriteľ s ktorým žalovaný uzatvoril úverovú zmluvu je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver (žalovaný v zmluve bol označený ako fyzická osoba - nepodnikateľ), pričom v zmluve nie je vyznačený účel úveru, ktorý by ho vylučoval z režimu zákona o spotrebiteľských úveroch a aj v listine „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.4.2018“ je ako druh úveru uvedené „spotrebný“, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase, keď došlo k uzavretiu zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa- Poštová banka, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež príslušné zákonné ustanovenia o postúpení pohľadávky.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu 14.3.2014 (deň uzavretia zmluvy) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

23. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

25. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 14.3.2014 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá Poštovou bankou, a.s. so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

29. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 14.3.2014 a predložením listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.4.2018“, v ktorej je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanému s potvrdením o prijatých splátkach preukázal, že pôvodný veriteľ poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6.000,-eur, čo sám žalovaný pred súdom potvrdil, z čoho časť vo výške 1.960,67 eur bola použitá na splatenie skoršieho úveru. Tiež preukázal, že žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy do dňa 30.4.2018 zaplatil len sumu 1.541,62 eur. Po podaní žaloby žalovaný uhradil dňa 28.10.2018 sumu 20,-eur a dňa 3.12.2018 sumu 20,-eur. Žalobca tvrdí, že tým, že žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov. Preto veriteľovi z úveru vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému poskytnutej sumy, t.j.6.000,-eur. A keďže z tejto sumy žalovaný úhradami pred podaním žaloby a po jej podaní doposiaľ uhradil len časť vo výške 1.581,62 eur z čoho časť vo výške 13,23 eur ako bude ďalej uvedené bola žalobcom dôvodne započítaná na úroky z omeškania a časť 4,65 eur na poplatky, ako dôvodnú súd žalobu uznal v rozsahu zaplatenia nevrátenej časti úverovej istiny, t.j. v časti zaplatenia istiny 4.436,26 eur (6.000,-eur - 1.541,62 eur - 22,12 eur) a tiež v časti úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.458,38 eur od 1.9.2015 do 28.10.2018, zo sumy 4.448,38 eur od 29.10.2018 do 3.12.2018 a zo sumy 4.436,26 eur od 4.12.2018 do zaplatenia.

30. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (14.3.2014), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. O aké náležitosti ide a či ich zmluva obsahuje je pritom potrebné a možné posudzovať výlučne podľa právnej úpravy účinnej v čase jej uzavretia. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods.2 písm.j) tiež uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na

základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v zmysle § 9 ods.2 písm.k) aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

31. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženého tlačiva zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX a obsahu ďalších dôkazov preložených žalobcom na preukázanie svojho nároku súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. V zmluve síce je uvedený údaj o RPMN a celkovej čiastke úveru, avšak nakoľko tie nie sú uvedené v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno na ne prihliadnuť a hľadá sa na ne ako keby tam neboli uvedené vôbec (k tomu podporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia, pričom ten sa týkal rovnako zmluvy o úvere veriteľa Poštová banka, a.s.). Paragraf 9 zákona o spotrebiteľských úveroch je uvedený pod názvom- informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Jeho účelom teda je spotrebiteľa pravdivo informovať o reálnych, skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že tam nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejme aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje v § 2 - vymedzenie pojmov, pričom aj z § 4 zákona - poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa. Koniec koncov, úplne jasne a výslovne to potvrdzuje priamo zákon, nakoľko v zmysle § 11 ods.1 písm.d) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o RPMN a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vychádzajúc zo žalobcom predloženého „predpisu splátok k zmluve o úvere“ (rub čl.17 a čl.18 spisu) a „Kalkulačky pre výpočet RPMN“ (čl. 57 spisu) je tiež zrejme, že ani údaj o výške splátok uvedený v zmluve nie je správny. Ide pritom o základné, veľmi podstatné náležitosti zmluvy majúce vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Úver poskytnutý žalovanému je preto bezúročný a bez poplatkov.

32. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejme, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve, teda v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje či na dané jej podmienky pristúpi alebo sa rozhodne prípadne pre iný úver od iného poskytovateľa, preto ich všetky musí poznať v tomto čase a nemohli byť nahradené dodatočným „doinformovaním“ spotrebiteľa o podmienkach úverovej zmluvy. Žalobcom predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere má pritom podobu predtlačeneného formulárového tlačiva, pripraveného bankou na jej hlavičkovom papieri. Je teda zrejme, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide najmä na vrub veriteľa, ktorý ako profesionál daný formulár pripravil a de facto sám zvolil spôsob, akým sa bude snažiť naplniť náležitosti zmluvy predpísané zákonom. To sa ale v súdnej veci nepodarilo, lebo časť tam uvedených zákonom predpísaných náležitostí je uvedená nesprávne (RPMN a údaj o celkovej čiastke ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť ako aj údaj o výške splátok).

33. Veriteľ v zmluve neposkytol pravdivý údaj o RPMN a všetkých predpokladoch použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, lebo parametrom úveru uvedeným v článku 3 zmluvy o úvere (t.j. výške úveru 6.000,-eur, dobe splácania 72 mesiacov a výške mesačnej splátky 142,-eur) zodpovedá RPMN 21,35 %, teda vyššia RPMN ako je uvedená v zmluve. Niet tak pochyb, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo v zmysle § 11 ods.1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch samo osebe je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Aj pri výpočte RPMN vychádzajúcom z výšky poskytnutého úveru (6.000,-eur) a z výšky sumy v zmluve samotným veriteľom uvedenej ako celková čiastka úveru (10.113,28 eur keďže podľa zmluvy celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru, teda 6.000 eur a celkových nákladov spojených s úverom, teda 4.113,28 eur), a teda vychádzajúc z toho, že suma, ktorá mala byť spolu zaplatená by bola vo výške 10.113,28 eur pri dobe splácania 72 mesiacov je výška RPMN 20,81 % a nie 20,74 % ako je uvedené v zmluve. Je pritom podľa názoru súdu irelevantné, či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN, lebo cieľom uvedených ustanovení zákona (§ 9 ods.2 a § 11 ods.1 písm.b) je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo (aj k tomu rovnako rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017).

34. K zákonom vyžadovaným náležitostiam zmluvy (výška splátok, RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vrátane uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN) je navyše treba uviesť, že priamo v zmluve je jasne uvedené, že mesačných splátok je 72 a výška mesačnej splátky je 142,-eur. Uvedené priemerný spotrebiteľ nemôže chápať inak ako tak, že úver má splatiť 72-oma splátkami po 142,-eur a že z týchto predpokladov potom bude vychádzať aj výpočet RPMN a celkovo splatnej čiastky. Aj podľa predložených Obchodných podmienok Poštovej banky, a.s. (článok VI bod 6.1) je dlžník povinný splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach zahrňujúcich splátku istiny a úrokov. Zo zmluvy samotnej pritom nijako nevyplýva, žeby výška niektorej zo 72 dohodnutých splátok mala byť iná ako 142,-eur. Ak by tomu tak bolo, muselo by to v zmluve byť výslovne uvedené, čo nie je. Preto ak žalobca ako dôkaz predložil tzv. „predpis splátok k zmluve o úvere číslo XXXXXXXXXX“ v ktorom je uvedené, že v skutočnosti len výška splátky číslo 1 až 71 bola 142,-eur, pričom výška splátky číslo 72 mala byť len 31,28 eur, tak potom podľa názoru súdu o nedodržaní zákonnej náležitosti v podobe uvedenia správnej výšky splátky (a to priamo v zmluve) nemôže byť pochyb. Z tzv. predpisu splátok, ale ani zo zmluvy samotnej kde jej súčasťou sú vymenované v článku 3 bod 6 nevyplýva, žeby predpis splátok bol súčasťou zmluvy, ale ani keby to tak bolo, nič to nemení na tom, že vzhľadom na podstatný rozpor medzi zmluvou a skutočnosťami vyplývajúcimi z predpisu splátok, teda že v skutočnosti posledná splátka mala byť v inej výške ako je uvedená v zmluve nejde o platné naplnenie požiadavky zákona čo do náležitosti - výška splátok. Nemožno precizovanú úpravu náležitostí zmluvy o úvere sankcionovanú v prípade jej nedodržania bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a slúžiacu na ochranu spotrebiteľa platne naplniť vtedy, ak v zmluve sa uvedie jedna výška mesačnej splátky a neuvedie sa tam, že v skutočnosti posledná splátka (majúca vplyv na výšku RPMN a celkovo splatnej sumy) bude v úplne inej výške.

35. Aj v „kalkulačke pre výpočet RPMN“ predloženej žalobcom (čl. 57 spisu) je uvedené, že výška anuitnej splátky (bez poistenia) je 142,-eur a že splatnosť v mesiacoch je 72, no na druhej strane je tam ako výška v poradí 72-ej splátky uvedená len suma 31,28 eur, čo odporuje výške splátok uvedenej priamo v zmluve.

36. Ak je priamo v zmluve, v tej jej časti ktorá identifikuje parametre úveru (tu je ňou článok 3 zmluvy) a ktorá spotrebiteľa logicky zaujíma najviac a možno predpokladať a rozumne očakávať, že venuje jej najväčšiu pozornosť jasne uvedené, že úver bude splácaný mesačnými splátkami vo výške 142,-eur mesačne v počte 72, potom nemožno tam uvedený nesprávny údaj o RPMN a celkovo splatnej sume, ktorý nezodpovedá prepočtu tejto výšky a počtu splátok obhájiť predpisom splátok a kalkulačkou RPMN kde je uvedená úplne iná výška poslednej splátky. K argumentácii v žalobe, že do RPMN by sa nemalo započítavať poistné súd uvádza, že zo zmluvy jasne vyplýva, že jednalo sa v danom prípade o nepoistený úver, je to tam výslovne uvedené, preto to nič nemení na nedodržaní náležitostí zmluvy a na tom, že úver je pre nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa (lebo výpočet RPMN zjavne vychádzal z takej výšky poslednej splátky ktorá je v rozpore so zmluvou) bezúročný a bezpoplatkov.

37. V zmysle § 9 odst. 2 písm.j/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve uviedol celkovú čiastku úveru vychádzajúcu z výšky úveru 6.000,-eur a výšky celkových nákladov spojených s úverom 4.113,28 eur, teda 10.113,28 eur, no rovnako ide o nesprávnu sumu a nesprávny údaj, keďže ten absolútne nekorešponduje s prepočtom výšky a počtu splátok úveru (142 eur x 72). Ak dlžník podľa zmluvy mal hradiť 72 mesačných splátok po 142,-eur ako je to jasne a výslovne uvedené v článku 3 zmluvy, potom by mal zaplatiť po celú dobu trvania úverového vzťahu sumu spolu 10.224,-eur a teda podstatne viac ako je veriteľom uvádzaných 10.113,28 eur. Ak celková čiastka úveru skutočne mala byť 10.113,28 eur tak, ako je to uvedené v zmluve, tak potom je to len potvrdením toho, že zmätočne a v rozpore s realitou je uvedená výška mesačných splátok (nakoľko podľa zmluvy súhrnná výška každej jednej mesačnej splátky mala byť rovnaká), čo v zmysle § 9 ods.2 písm. k) a § 11 ods.1 písm.b) zákona je len ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

38. Podľa rozsudku Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, článok 23 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide

o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Podľa názoru súdu nemôže byť pochýb o tom, že nesprávne, zavádzajúce uvedenie výšky mesačnej splátky, celkovej čiastky k zaplateniu a RPMN v zmluve môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku, preto nenapĺňa požiadavku zákona ani Smernice.

39. O tom, že ide o kľúčové údaje (RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť) svedčí koniec koncov aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, na ktorý aj žalobca poukázal vo svojom vyjadrení zo dňa 5.12.2018 a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a ak tam nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

40. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 ZoSÚ. Podľa § 2 písm.g) a h) ZoSÚ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

41. Takéto zmätočné, vzájomne si odporujúce vyjadrenie náležitostí zmluvy by i pri absencii výslovnej úpravy v zákone o spotrebiteľských úveroch spôsobovalo neplatnosť tejto časti zmluvy v zmysle ustanovení § 37 ods.1 a § 41 Občianskeho zákonníka keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka). Ten istý údaj (celková čiastka úveru) je totiž potom vyjadrený v zmluve dvomi rozdielnymi sumami, a to sumou 10.113,28 eur pri údají „Celková čiastka úveru“ a sumou 10.224,-eur získanou vynásobením počtu a výšky splátok. Z údajov uvedených v článku 3 zmluvy kde je jasne uvedené, že platiť sa bude 72 mesačných splátok v rovnakej výške 142,-eur bez poistného či akýchkoľvek ďalších poplatkov nie je absolútne zrejmé, prečo pri takýchto parametroch úveru by mala byť celková čiastka úveru 10.113,28 eur, keď sa tam netvrdí ani žiaden poplatok za poskytnutie úveru ani nič podobné a netvrdí sa tam, že v skutočnosti výška poslednej splátky má byť nižšia. O nesprávnosti uvedeného údaju, ktorý je takto pre spotrebiteľa jednoznačne zavádzajúci v jeho neprospech, lebo prezentuje predmetný úver spotrebiteľovi výhodnejšie než akým v skutočnosti je preto súd nemá najmenšie pochybnosti.

42. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu je v zmluve uvedený nesprávny a zavádzajúci údaj o výške splátok, celkovej splatnej čiastke a nesprávny je údaj o RPMN túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v priakom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

43. Ako už bolo uvedené, právny názor súdu o nedodržaní náležitostí zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch už nemôže byť pre žalobcu nijako nový, či prekvapivý. V tejto súvislosti súd opätovne poukazuje na obdobný spor z obdobnej úverovej zmluvy Poštovej banky a.s., v ktorom Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017 uviedol, cit. „neuvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Zmyslom a účelom takejto právnej úpravy v spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť priaznivé

informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzatvorenia zmluvy. RPMN je podľa preferencie zákonodarcu natoľko dôležitým údajom pre spotrebiteľa, že jej neuvedenie sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Odvolací súd došiel k záveru, ktorý vyčíslil podľa „kalkulačky na výpočet RPMN“ na stránke www.openiazoch.zoznam.sk že hoci je v zmluve uvedený údaj 29,78 %, správny výpočet predstavuje RPMN vo výške 32,56 %, keď odvolací súd zohľadnil výšku mesačnej splátky uvedenej v zmluve o úvere v sume 83,29 eur, ako aj počet mesačných splátok 36, stým, že dátum prvej platby bol určený do 8.10.2012 a dátum konečnej splatnosti úveru 8.9.2015, pričom musí odvolací súd konštatovať, že žalobca nielenže v tejto zmluve uviedol nesprávnu výšku RPMN, ale rovnako aj nesprávnu výšku nákladov spojených s poskytovaním úveru v sume 896,78 eur, keď táto výška nákladov po zohľadnení výšky mesačnej splátky (83,29 eur) a počtu mesačných splátok 36 predstavuje 998,44 eur. Je však potrebné konštatovať, že aj pri zohľadnení výšky celkových nákladov tak, ako to uviedol žalobca v zmluve (896,78 eur), je RPMN vyššia, ako to je uvedené v zmluve o úvere. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, ktorý odvolací súd popísal vyššie, nesprávne uvedené RPMN má rovnaký následok, ako je neuvedenie, a teda odvolací súd má za to, že zmluva ročnú percentuálnu mieru nákladov neobsahuje. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si plní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Dokonca je podľa názoru odvolacieho súdu irelevantné, či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu (tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci), nesprávne uvedenú RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Preto je potrebné z uvedeného dôvodu v zmysle správnej interpretácie zákona považovať úver za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu správne uvedenej RPMN.“

44. Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a nakoľko z listiny Aktuálny stav úveru ako aj výpovede žalovaného vyplýva, že boli poskytnuté prostriedky vo výške 6.000,-eur a zaplatená bola doposiaľ na úver suma len 1.581,62 eur, súd má za to, že žalobca mohol požadovať od žalovaného len vrátenie nevrátenej sumy poskytnutej istiny, ktorá už je celá splatná, nakoľko z dôvodu nesplácania úveru žalovaný po uplatnení práva veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru stratil právo hradiť úver v splátkach a tiež úroky z omeškania a poplatky vo výške 4,65 eur.

45. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd má za to, že žalobca preukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Bolo preukázané omeškanie žalovaného a aj upozornenie spotrebiteľa (žalovaného) na uplatnenie tohto práva (písomné upozornenie zo dňa 31.7.2015 s dokladom o jeho doručovaní je na čl.58 a 59 spisu).

46. Preto ak bol bezúročný úver žalovaného dňa 17.8.2015 zosplatený, bolo to po práve, čo žalovaný v spore ani nenamietal a veriteľovi tak vzniklo právo na úhradu celej zosplatennej čistej istiny, ktorá v tom čase bola vo výške 4.458,38 eur.

47. Žalobca predloženou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 s prílohou preukázal, že postupca Poštová banka, a.s. pohľadávku voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy spolu s príslušenstvom odplatne postúpil na žalobcu. Uvedené postúpenie pohľadávky bolo v súlade s ustanoveniami o postúpení pohľadávok v Občianskom zákonníku (§ 524 a nasl.), zákonom o bankách (§ 92 ods.8) a zákonom o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný po dni 17.8.2015 kedy bol úver predčasne zosplatený zaplatil len sumu 20,-eur dňa 28.10.2018 a sumu 20,-eur dňa 3.12.2018. Žalobca uviedol, že zo sumy 20,-eur uhradenej dňa 28.10.2018 započítal časť vo výške 5,35 eur na vyčíslené úroky a úroky z omeškania a časť vo výške 14,65 eur na poplatky.

48. Čo sa týka žalobou uplatnených poplatkov vo výške 14,65 eur, tieto podľa listiny aktuálny stav úveru pozostávajú z poplatku za upomienku vo výške 10,-eur a poplatku za upozornenie pred zosplatením

a za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom. Súd z nich za prípustné a opodstatnené považoval len preukázané poštovné vo výške 4,65 eur zaplatené za doručovanie „upozornenia zo dňa 31.7.2015“ žalovanému (1,15 eur) a za doručovanie výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 17.8.2015 (3,50 eur) žalovanému.

49. Čo sa týka poplatku za upomienku vo výške 10,-eur, ten nebol dôvodne uplatnený, lebo nebolo žalobcom vôbec preukázané vyhotovenie, či doručovanie takejto upomienky žalovanému (táto upomienka mala byť zo dňa 11.5.2015, no predložená bola len upomienka- upozornenie zo dňa 31.7.2015 a výzva zo dňa 17.8.2015), ani vznik reálnych nákladov s tým spojených v žalovanej výške, ktorá zjavne presahuje možné skutočné náklady s upomienkou spojené. Odhliadnuc od uvedeného, v žalobcom predloženom „Sadzobníku“ poplatkov, ktorý nie je žalovaným podpísaný je uvedená suma poplatku za 1. upomienku 9,96 eur, preto suma veriteľom žiadaného poplatku nemá oporu ani v ním predložených listinných dôkazoch, keď je zrejmé, že nemožno takéto poplatky z ľubovôle veriteľa zaokrúhľovať. Už len samotná skutočnosť uplatnenia poplatku vo výške presahujúcej v sadzobníku uvedenú výšku je v zmysle § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka ukladajúceho povinnosť každému práva vykonávať v súlade s dobrými mravmi dôvodom pre nepriznanie ani časti tohto poplatku. Nakoľko z listiny aktuálny stav úveru vyplýva, že z úhrad žalovaného pred podaním žaloby bola časť vo výške 45,-eur započítaná na poplatky (dňa 26.2.2015 suma 10,-eur, dňa 24.3.2015 suma 10,-eur a dňa 1.5.2015 suma 25,-eur) pričom nie je zrejmé, na aké poplatky, keď jednalo sa o bezúročný a bezpoplatkový úver, súd má za to, že aj suma 45,-eur mala o mohla byť započítaná len na úhradu úverovej istiny.

50. Preto ak žalobca z úhrady žalovaného vo výške 20,-eur uskutočnenej dňa 28.10.2018 započítal časť vo výške 14,65 eur na tieto poplatky, tak podľa názoru dôvodným bolo toto započítanie len čo do sumy 4,65 eur, čo sú poplatky voči ktorým nemožno mať výhrady a preto zvyšnú časť sumy „poplatkov“ vo výške 10,-eur súd započítal ako úhradu úverovej istiny žalovaným dňa 28.10.2018.

51. Žaloba bola zamietnutá v časti požadovaných úrokov, keďže vzhľadom na bezúročnosť úveru nárok na úroky vôbec nevznikol. Súd len pre úplnosť uvádza, že i keby v danom prípade vznikol veriteľovi nárok na úroky (čo nevznikol), i tak by žalobcovi nebolo možné priznať ním požadované úroky za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Súd je totiž názoru, ktorý zastáva aj aktuálna judikatúra vyšších súdov, a síce, že úroky z úveru je možné priznať len do zosplatnenia istiny. V uvedenej súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, v zmysle ktorého „jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.“ V tejto súvislosti pozri tiež napr. uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98. Súd odkazuje tiež na uznesenie ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd Slovenskej republiky odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s tým, že následne mu už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania.

52. Keďže žalobca v súvislosti s požadovanými úrokmi po splatnosti v žalobe tvrdil, že nárok na ďalšie úročenie úveru aj po splatnosti úveru mu vyplýva z obchodných podmienok, tak tu mu súd pripomína to, čo by mu už malo byť dobre známe, a síce, že zmluvná podmienka obsiahnutá v

Obchodných podmienkach Poštovej banky, a.s. v znení „V prípade, ak sa stane úver predčasne splatným, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ bola vo výroku rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.11.2017 sp.zn.22Co/2/2017 vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Vyhovenie žaloby v tejto časti by teda zjavne obišlo zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti. Ak ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú a takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť), akceptovaním jej účinkov a ďalšieho používania dodávateľom by sa vytvoril protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by teda súd v tu súdenom spore priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nenaplnil by sa účel a zmysel § 53a Občianskeho zákonníka a išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

53. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a to jednak za dobu omeškania do 17.8.2015, teda do dňa kedy bol úver za predčasne zosplatený a taktiež za dobu omeškania od 18.8.2015 do zaplatenia vo výške 5,05 % ročne. Z listiny „Aktuálny stav úveru“ vyplýva, že za dobu omeškania od 10.9.2014 účtoval žalovanému úrok z omeškania v sadzbe 5,05 % ročne. Žalobca uviedol ako vyčísliť úrok z omeškania, pričom k vyčíslenému úroku z omeškania poskytol vo svojom vyjadrení zo dňa 5.12.2018 vysvetlenie také, že v žalobe uvedená suma 429,88 eur žiadaná ako „úroky“ predstavuje sumu úrokov a úrokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 17.8.2015 a suma 3.673,45 eur v žalobe taktiež žiadaná ako „úroky“ predstavuje sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 17.8.2015 do dňa 30.4.2018. Podľa tvrdenia žalobcu suma úrokov z omeškania do dňa 17.8.2015 (vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) predstavuje sumu 13,23 eur a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 771,32 eur, pričom zároveň uviedol akú časť úhrad žalovaného započítal na zmluvné úroky a úroky z omeškania.

54. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

55. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

56. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

57. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

58. Žalobca v žalobe uplatnil zákonné úroky z omeškania v súlade s Nariadením vlády SR č.20/2013 Z.z., teda o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania.

59. Vychádzajúc z prehľadu splácania úveru žalovaným v listine „Aktuálny stav úveru“ je treba súhlasiť so žalobcom v tom, že prvýkrát do omeškania so splácaním úveru sa žalovaný dostal v júli 2014, keď neuhradil v riadnej výške splátku úveru splatnú dňa 25.7.2014, lebo namiesto sumy 142,-eur uhradil v tento deň len sumu 11,37 eur. V tom čase sadzba zákonného úroku z omeškania bola 5,15 % ročne. Keďže prehľad splácania úveru žalovaným a jeho omeškania korešponduje s výpočtom úroku z omeškania predloženým žalobcom (z jednotlivých mesačných splátok úveru za dobu do 17.8.2015), pričom tu toto vyčíslenie je správne, keďže počítal sa úrok z omeškania len z jednotlivých splátok úveru dohodnutých v zmluve, súd žalobcom vypočítaný úrok z omeškania vo výške 13,23 eur (zo splátok splatných od 25.7.2014 do 17.8.2015) považoval za dôvodne uplatnený, preto aj započítanie čiastočnej úhrady žalovaného zo dňa 28.10.2018 vo výške 5,35 eur na tieto úroky z omeškania bolo dôvodné, čím neuhradená ostala suma tohto úroku z omeškania vo výške 7,88 eur (13,23 eur - 5,35 eur) na ktorú potom dôvodne bola započítaná časť úhrady žalovaného zo dňa 3.12.2018, z ktorej tak na úhradu istiny započítaná súdom bola zvyšná časť vo výške 12,12 eur (20,-eur - 7,88 eur). Teda sumu vyčísleného úroku z omeškania zo splátok splatných do 17.8.2015 vo výške 13,23 eur žalovaný čiastočnými úhradami po podaní žaloby splatil, splatil nimi aj dôvodne uplatnené poplatky vo výške 4,65 eur, čím k započítaniu na istinu z týchto jeho úhrad ostala suma 22,12 eur (časť vo výške 10,-eur z úhrady žalovaného zo dňa 28.10.2018 a časť vo výške 12,12 eur z úhrady zo dňa 3.12.2018).

60. Pokiaľ ide o omeškanie žalovaného po predčasnom zosplatnení úveru, tu úrok z omeškania bol priznaný zo sumy 4.458,38 eur od 1.9.2015 do 28.10.2018, kedy čiastočnou úhradou žalovaného sa dlžná istina znížila o sumu 10,-eur na 4.448,38 eur a od 4.12.2018 do zaplatenia zo sumy 4.436,26 eur ako aktuálnej dlžnej úverovej istiny, keďže z čiastočnej úhrady žalovaného uskutočnenej dňa 3.12.2018 na istinu bola započítaná suma 12,12 eur. Žalovaný po predčasnom zosplatnení úveru, ktoré nenamietal a ktoré bolo zo strany veriteľa možné a zákonné bol povinný zosplatnenú čistú úverovú istinu o ktorej výške sa mohol dozvedieť (a o strate výhody splátok) až z výzvy zo dňa 17.8.2015 zaplatiť do 31.8.2015, nakoľko vo „Výzve na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 17.8.2015 bola mu na dobrovoľné plnenie veriteľom poskytnutá lehota 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy, ktorú v zmysle článku 4.3.6 Všeobecných obchodných podmienok banky treba považovať za doručenie žalovanému tretí deň po jej odoslaní, t.j. dňa 21.8.2015. Lehota 10 kalendárnych dní tak plynula do 31.8.2015 a keďže k úhrade do 31.8.2015 nedošlo, od 1.9.2015 žalovaný je v omeškaní so zaplatením nevrátenej sumy, ktorá v tom čase bola vo výške 4.458,38 eur a v súčasnosti, od 4.12.2018 je vo výške 4.436,26 eur. Vychádzajúc zo sadzby ECB v čase keď sa žalovaný prvýkrát dostal do omeškania sadzba žalobcom požadovaného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne nepresahuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania a preto bola prisúdená táto sadzba úroku z omeškania.

61. Celkovo teda podľa názoru súdu žalobou bol dôvodne uplatnený nárok vo výške spolu 4.476,26 eur pozostávajúci zo sumy nevrátenej úverovej istiny ku dňu podania žaloby (6.000,-eur - 1.541,62 eur) čo sa rovná istine 4.458,38 eur, poplatkov vo výške 4,65 eur a úrokov z omeškania do zosplatnenia vo výške 13,23 eur. Po čiastočných úhradách žalovaného v priebehu sporu vo výške 2x20 eur započítaných v časti 4,65 eur na poplatky, v časti 13,23 eur na kapitalizované úroky z omeškania do zosplatnenia a vo zvyšku (22,12 eur) na istinu prisúdená bola suma 4.436,26 eur a úroky z omeškania (zo zosplatnenej istiny) od 1.9.2015 tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

62. Keďže žalovaný žiadal o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto jeho žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods.3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovanému platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach, avšak nie vo výške 20-30,-eur žiadanej žalovaným, ale vo výške 50,-eur mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na ničím nespochybnené pomery žalovaného zistené z jeho výsluchu, z ktorého vyplýva, že príjmom jeho domácnosti ktorú okrem neho tvorí manželka a ich 4 maloleté deti je len suma 290,-eur mesačne, s prihliadnutím na výšku dlžnej sumy a dĺžku omeškania s jej zaplatením povolenie splátok žalovanému zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 Civilného sporového poriadku pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Žalobca v závere svojho vyjadrenia zo dňa 6.5.2019 sám navrhol splátku 111 eur mesačne, pričom žalobca pritom vychádzal z omnoho vyššej výšky dlhu než aký v skutočnosti žalovaný voči nemu má (keďže zaráтал tam aj úroky). Žalovanému povolené splátky vo výške 50,-eur pri v skutočnosti dlžnej sume pozostávajúcej len z istiny 4.436,26 eur a úrokoch z omeškania tak pri pravidelnom splácaní nepresiahnu žalobcom očakávaný 10 ročný interval vrátenia dlžnej sumy.

Nižšiu splátku tak, ako to žiadal žalovaný súd nemohol povoliť. Súd nijako nespochybňuje aktuálnu ťaživú sociálnu situáciu žalovaného a prihliadol na ňu povolením splátok. V tomto prípade, najmä vzhľadom na výšku dlžnej sumy a narastajúceho príslušenstva v podobe úrokov z omeškania, pôvodne dojednanú výšku úverovej splátky až 142,-eur mesačne a dĺžku omeškania s jej zaplatením nie je možné úplne nadradiť aktuálne osobné a majetkové pomery žalovaného nad právo žalobcu na uspokojenie jeho oprávneného peňažného nároku, keďže by to znamenalo neúmerné zvýhodnenie žalovaného ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa. Z vyššie uvedených dôvodov súd žiadosti žalovaného o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach najviac 30,-eur mesačne nemohol vyhovieť a povolil splátky vo výške 50,-eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o minimálnu prípustnú výšku splátky primeranú výške dlhu, postaveniu žalobcu, ktorý ako veľká spoločnosť nebude tým neprímerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, pomerom žalovaného a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ako i žalovaného a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP).

63. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 256 ods.1 a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, sčasti konanie bolo zastavené zavinením žalovaného, čo je treba prirátat k jeho neúspechu, tak žalobca ako i žalovaný bol teda v časti úspešný, v časti neúspešný. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky- úrok a úrok z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiastočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

64. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit. "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

65. Podporne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súd poukazuje tiež na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 56/2017-12 (už v súvislosti s výpočtom pomeru úspechu a neúspechu strán podľa aktuálneho Civilného sporového poriadku) alebo I.ÚS 31/2014-9.

66. Nie je pritom podľa názoru súdu vôbec podstatné, či žalobca príslušenstvo pohľadávky vo svojej žalobe vyčíslil, kapitalizoval, alebo či ho žiadal „do zaplatenia“, nakoľko rozhodujúce je len to, či ho zaplatiť žiada alebo nie. Odporovalo by základnej logike, ak by do úspechu či neúspechu žalobcu nemalo byť príslušenstvo pohľadávky poňaté len z dôvodu, že žalobca, hoci jeho zaplatenie žiada (a tak v prípade úspechu žaloby v tejto časti by ho žalovaný aj musel zaplatiť) uviedol, že žiada ho „do zaplatenia“, keďže § 217 ods.1 CSP v takom prípade odkazuje na stav v čase vyhlásenia rozsudku. Je na výlučnom rozhodnutí žalobcu aké nároky v žalobe uplatní, pričom si musí byť vedomý všetkých dôsledkov z toho vyplývajúcich vrátane dôsledkov na rozhodnutie o trovách konania v prípade, že v niektorom z nárokov nebude úspešný vôbec alebo len v časti. Podľa názoru súdu aj vzhľadom na účel Civilného sporového poriadku a jeho ciele premietnuté napr. do takých jeho základných princípov ako sú upravené v článku 2, 3 či 5 Civilného sporového poriadku nemôže mať v tomto zákone žiadnu oporu taký jeho výklad, ktorý by žalobcov priam nabádal „skúšať“ na príslušenstve pohľadávky v podobe úrokov a úrokov z omeškania uplatňovať akokoľvek vysoké nároky, často podstatne prevyšujúce samotnú sumu žalovanej istiny s vedomím, že ich prípadné nepriznanie nebude mať žiaden odraz v rozhodnutí o trovách konania.

67. V danom prípade vychádzajúc z výšky žalovanej istiny, ktorá bola 5.648,28 eur, pričom len v žalobe už vyčíslené úroky a úroky z omeškania boli uplatnené vo výške 4.103,33 eur (429,88 eur + 3.673,45 eur), k čomu je treba pripočítať požadované poplatky vo výške 14,65 eur (spolu je to suma 9.766,26 eur) je zrejmé, že aj bez započítania žalobcom žiadaného pokračujúceho príslušenstva v podobe úrokov vo výške 19 % ročne zo sumy 5.648,28 eur od 1.5.2018 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.648,28 eur od 1.5.2018 do zaplatenia (s ich vyčíslením ku dňu vyhlásenia rozsudku) je pri dôvodne uplatnenej sume 4.476,26 eur a úroku z omeškania pomer úspechu a neúspechu strán v spore cca pol na pol. Preto súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.